

Psalm 78

Dutch Statenvertaling

1 Een onderwijzing van Asaf. O mijn volk! neem mijn leer ter oren; neigt ulieder oor tot de redenen mijns monds. **2** Ik zal mijn mond opendoen met spreuken; ik zal verborgenheden overvloediglijk uitstorten, van ouds her; **3** Die wij gehoord hebben en weten ze, en onze vaders ons verteld hebben. **4** Wij zullen het niet verbergen voor hun kinderen, voor het navolgende geslacht, vertellende de loffelijkheden des HEEREN, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft. **5** Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israël; die Hij onzen vaders geboden heeft, dat zij ze hun kinderen zouden bekend maken; **6** Opdat het navolgende geslacht die weten zou, de kinderen, die geboren zouden worden; en zouden opstaan, en vertellen ze hun kinderen; **7** En dat zij hun hoop op God zouden stellen, en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren; **8** En dat zij niet zouden worden gelijk hun vaders, een wederhorig en wederspanning geslacht; een geslacht, dat zijn hart niet richtte, en welks geest niet getrouw was met God. **9** (De kinderen van Efraïm, gewapende boogschutters, keerden om ten dage des strijds.) **10** Zij hielden Gods verbond niet, en weigerden te wandelen in Zijn wet. **11** En zij vergaten Zijn daden, en Zijn wonderen, die Hij hun had doen zien. **12** Voor hun vaders had Hij wonder gedaan, in Egypteland, in het veld van Zoan. **13** Hij kiefde de zee, en deed er hen doorgaan; en de wateren deed Hij staan als een hoop. **14** En Hij leidde hen des daags met een wolk, en den gansen nacht met een licht des vuurs. **15** Hij kiefde de rotsstenen in de woestijn, en drenkte hen overvloedig, als uit afgronden. **16** Want Hij bracht stromen voort uit de steenrots, en deed de wateren afdalen als rivieren. **17** Nog voeren zij wijders voort tegen Hem te zondigen, verbitterende den Allerhoogste in de dorre wildernis. **18** En zij verzochten God in hun hart, begerende spijs naar hun lust. **19** En zij spraken tegen God, zij zeiden: Zou God een tafel kunnen toerichten in de woestijn? **20** Ziet, Hij heeft den rotssteen geslagen, dat er wateren uitvloeiden, en beken overvloediglijk uitbraken, zou Hij ook brood kunnen geven? Zou Hij Zijn volke vlees toebereiden? **21** Daarom hoorde de HEERE, en werd verbolgen; en een vuur werd ontstoken tegen Jakob, en toorn ging ook op tegen Israël; **22** Omdat zij in God niet geloofden, en op Zijn heil niet vertrouwden. **23** Daar Hij den wolken van boven gebod, en de deuren des hemels opende; **24** En regende op hen het Man om te eten, en gaf hun hemels koren. **25** Een iegelijk at het brood der Machtigen; Hij zond hun teerkost tot verzadiging. **26** Hij dreef den oostenwind voort in den hemel, en voerde den zuidenwind aan door Zijn sterkte; **27** En regende op hen vlees als stof, en gevleugeld gevogelte als zand der zeeën; **28** En deed het vallen in het midden zijns legers, rondom zijn woningen. **29** Toen aten zij, en werden zeer zat; zodat Hij hun hun lust toebracht. **30** Zij waren nog niet vervreemd van hun lust; hun spijs was nog in hun mond, **31** Als Gods toorn tegen hen opging, dat Hij van hun vetsten doodde, en de uitgelezenen van Israël nederverelde. **32** Boven dit alles zondigden zij nog, en geloofden niet, door Zijn wonderen. **33** Dies deed Hij hun dagen vergaan in ijdelheid, en hun jaren in verschrikking. **34** Als Hij hen doodde, zo vraagden zij naar Hem, en keerden weder, en zochten God vroeg; **35** En gedachten, dat God hun Rotssteen was, en God, de Allerhoogste, hun Verlosser. **36** En zij vleiden Hem met hun mond, en logen Hem met hun tong. **37** Want hun hart was niet recht met Hem, en zij waren niet getrouw in Zijn verbond. **38** Doch Hij, barmhartig zijnde, verzoende de ongerechtigheid, en verloor hen niet; maar wendde dikwijls Zijn toorn af, en wekte Zijn ganse grimmigheid niet op. **39** En Hij dacht, dat zij vlees waren, een wind, die henengaat en niet wederkeert. **40** Hoe dikwijls verbitterden zij Hem in de woestijn, deden Hem smart aan in de wildernis! **41** Want zij kwamen alweder, en verzochten God, en stelden den Heilige Israëls een perk. **42** Zij dachten niet aan Zijn hand, aan den dag, toen Hij hen van den wederpartijder verlost; **43** Hoe Hij Zijn tekenen stelde in Egypte, en Zijn wonderheden in het veld van Zoan; **44** En hun vloeden in bloed veranderde, en hun stromen, opdat zij niet zouden drinken. **45** Hij zond een vermenging van ongedierte onder hen, dat hen verteerde, en vorsen, die hen verdierven. **46** En Hij gaf hun gewas den kruidworm, en hun arbeid den sprinkhaan. **47** Hij doodde hun wijnstok door den hagel, en hun wilde vijgebomen door vurigen hagelsteen. **48** Ook gaf Hij hun vee den hagel over, en hun beesten aan de vurige kolen. **49** Hij zond onder hen de hittigheid Zijns toorns, verbolgenheid, en verstoordheid, en benauwdheid, met uitzending der boden van veel kwaads. **50** Hij woog een pad voor Zijn toorn; Hij onttrok hun ziel niet van den dood; en

hun gedierte gaf Hij aan de pestilentie over. **51** En Hij sloeg al het eerstgeborene in Egypte, het beginsel der krachten in de tenten van Cham. **52** En Hij voerde Zijn volk als schapen, en leidde hen, als een kudde, in de woestijn. **53** Ja, Hij leidde hen zeker, zodat zij niet vreesden; want de zee had hun vijanden overdekt. **54** En Hij bracht hen tot de landpale Zijner heiligheid, tot dezen berg, dien Zijn rechterhand verkregen heeft. **55** En Hij verdreef voor hun aangezicht de heidenen, en deed hen vallen in het snoer hunner erfenis, en deed de stammen Israëls in hun tenten wonen. **56** Maar zij verzochten en verbitterden God, den Allerhoogste, en onderhielden Zijn getuigenissen niet. **57** En zij weken terug, en handelden trouwelooslijk, gelijk hun vaders; zij zijn omgekeerd, als een bedriegelijke boog. **58** En zij verwekten Hem tot toorn door hun hoogten, en verwekten Hem tot ijver door hun gesneden beelden. **59** God hoorde het en werd verbolgen, en versmaadde Israël zeer. **60** Dies verliet Hij den tabernakel te Silo, de tent, die Hij tot een woning gesteld had onder de mensen. **61** En Hij gaf Zijn sterkte in de gevangenis, en Zijn heerlijkheid in de hand des wederpartijders. **62** En Hij leverde Zijn volk over ten zwaarde, en werd verbolgen tegen Zijn erfenis. **63** Het vuur verteerde hun jongelingen, en hun jonge dochters werden niet geprezen. **64** Hun priesters vielen door het zwaard, en hun weduwen weenden niet. **65** Toen ontwaakte de Heere, als een slapende, als een held, die juicht van den wijn. **66** En Hij sloeg Zijn wederpartijders aan het achterste; Hij deed hun eeuwige smaadheid aan. **67** Doch Hij verwierp de tent van Jozef, en den stam van Efraïm verkoos Hij niet. **68** Maar Hij verkoos den stam van Juda, den berg Sion, dien Hij liefhad. **69** En Hij bouwde Zijn heiligdom als hoogten, als de aarde, die Hij gegrond heeft in eeuwigheid. **70** En Hij verkoos Zijn knecht David, en nam hem van de schaapskooien; **71** Van achter de zogende schapen deed Hij hem komen, om te weiden Jakob, Zijn volk, en Israël, Zijn erfenis. **72** Ook heeft hij hen geweid naar de oprechtheid zijns harten, en heeft hen geleid met een zeer verstandig beleid zijner handen.